

droga

l e s z e k m a d z i k

droga

scenariusz, scenografia, reżyseria – Leszek Mądzik
muzyka – Piotr Klimek

prapremiera polska – kwiecień 2006

występują:

Maria Jamińska
Edyta Niewińska Van der Moeren
Mirosław Kucharski
Krzysztof Tarasiuk
Zbigniew Wilczyński

inspicjentka – Marzena Heropolitańska

Teatr Lalek „Pleciuga“

dyrektor naczelny i artystyczny – Zbigniew Niecikowski
zastępca dyrektora – Anna Garlicka

Droga

Indywidualna i nas wszystkich. Ma swój początek i koniec. Przebywamy ją w dziwnym pojeździe, jakim jest czas. To jakby zamknięta przestrzeń przypominająca wagon, autobus, statek.

Zaczynamy tę wędrówkę nieświadomi jej końca.

Nie jesteśmy jednak podczas niej sami, mamy współtowarzyszy, nawiązujemy przyjaźnie, relacje, kontakty. Konsekwencją ich są zmiany w nas samych. Wszystkie osoby podróżujące łączy więź, tworzą zamkniętą grupę, dryfującą w tym osobliwym kosmosie.

Obrazy jawiące się przed widzem istnieją jedynie w relacji z muzyką. Gest, światło, ruch, maska, kostium tworzą dopełnienie dramaturgii tego spektaklu.

Leszek Mądzik

droga

„... ten teatr mówi bez słów. Myślę, że to już się nie zmieni, po doświadczeniu, które mam za sobą, wierzę w możliwość porozumienia się z człowiekiem, widzem bez słów, czyli poprzez emocjonalną wibrację wywołaną tym, co widzimy, słyszymy i czujemy. Jest to dla mnie możliwość przekroczenia słowa, a więc wykreowania sytuacji przedstownej, która jest w nas, by stworzył się przepływ uczucia z jednej strony na drugą. Myślę, że ten przepływ bezsłowny, wizualny, który kiedyś nazwaliśmy po prostu plastycznym, jest tym, co się nie zmieniło, co wykształciło formułę naszego teatru. (...)

Wierzę, że w świecie dziecka dzieją się cudowne rzeczy, których nie rozumiemy, które przeżywamy, a nie potrafimy ich racjonalnie nazwać. Potem spekulujemy, intelektualnie porządkujemy. Każdy z nas nosi taki dziwny świat dziecka w sobie, to jest cudowne, że dorośli nie gubi tego. To dziwny rodzaj emocji, podświadoma wibracja, która czasami jest tak silna, że ma wpływ na to, jacy jesteśmy. Myślę, że nasza mądrość zabija w nas autentyczność. Bo chcemy się pokazać tak, jak chcemy, by nas widziano. Ale jest w nas drugi świat, drugie przeżywanie i nosimy w sobie te nieracjonalne wibracje. Im bardziej przybywa nam lat, tym silniej je w sobie czujemy. Świat, który nam kiedyś majaczył, którego nie rozumieliśmy, był i został. Albo był cudowny, albo tragiczny, ale był. To ważne w stosunku do tego, co się z nami dzieje, i w stosunku do tego, że to się gdzieś kiedyś skończy.”

Fragmety z artykułu *Myślę obrazami* - z Leszkiem Mądzikiem rozmawia Ksenia Duńska, "Teatr" 1995, nr 9

Rogóżno

droga

„Chyba po prostu teatr Leszka Mądzika jest dla każdego inny, otwiera obrazy na znaczenia, które każdy z widzów chowa gdzieś głęboko w sobie. Każdy otrzymuje taki spektakl, na jaki zasługuje. Widz współtworzy w swojej głowie, czy może we własnym sercu znaczenia i przecucia. Spotkanie teatru i indywidualności widza następuje gdzieś pomiędzy, w pół drogi. Wszyscy widzą mniej więcej to samo, ale dotknięcie obrazem pozostaje dla każdego inne.”

T. Kornaś: *Droga*, „Scena” 2001, nr 4, s. 4

droga

LESZEK MĄDZIK

scenograf, fotograf, autor plakatów, wykładowca wyższych uczelni artystycznych,

jeden z najwybitniejszych współczesnych artystów polskiej kultury,

twórca autorskiego teatru – SCENY PLASTYCZNEJ KUL, w której od 1970 r. zrealizował

17 przedstawień „bezstownej prawdy”: *Ecce homo, Narodzenia, Wieczera, Włókna,*

Ikar, Piętno, Zielnik, Wilgoć, Wędrownie, Brzeg, Pętanie, Wrota, Tchnienie, Szczelina,

Kir, Catun, Odchodzi.

Tolten

Mykeny

орона

Tyr

орона

W nagraniach muzyki do przedstawienia udział wzięli:
Chór Katedry Edukacji Artystycznej Uniwersytetu Szczecińskiego
Ewa Szczerkowska – wiolonczela
Bogdan Szczerkowski – skrzypce
Sławomir Skruszewicz – klarnet
Bartłomiej Orłowski – gitary

pracownia plastyczno-konstruktorska: Maria Pietras (kierownik), Barbara Kwietniewska, Agata Tyszko,
Piotr Łaziński, Mariusz Osmulski, Bogusław Sobieski

pracownia elektroakustyczna: Krzysztof Moniuk (kierownik), Andrzej Myszkowski, Ryszard Zduniak
obsługa techniczna sceny: Piotr Satała

Biuro Obsługi Widzów – Magdalena Bogustawska (kierownik), tel. 091/433 58 04

wydawca: Teatr Lalek „Pleciuga” w Szczecinie,
ul. Kaszubska 9, 70-403 Szczecin, www.pleciuga.pl
redakcja – Elżbieta Stelmaszczyk (sekretarz literacki)
projekt graficzny – Studio 69, Grażyna Szymkowiak
naświetlanie – SOFT VISION, Szczecin
druk – COLORADO, Szczecin

W programie wykorzystano fotografie autorstwa Leszka Mądzika.

Wydrukowano w ramach projektu „Wizualny ponadgraniczny teatr Leszka Mądzika”.

Projekt dofinansowany przez Unię Europejską z Funduszu PHARE.

Projekt wspierany przez Fundację Współpracy Polsko-Niemieckiej.

Gefördert aus Mitteln der Stiftung für deutsch-polnische Zusammenarbei.

Niniejszy dokument powstał przy wsparciu finansowym Unii Europejskiej. Wyłącznie odpowiedzialność za treść niniejszego dokumentu ponosi Teatr Lalek „Pleciuga” w Szczecinie i w żadnym razie nie może ona być utożsamiana z oficjalnym stanowiskiem Unii Europejskiej.

droga

W REPERTUARZE:

SALA PRÓB

Aneta Wróbel, CO SIĘ DZIEJE Z MODLITWAMI NIEGRZECZNYCH DZIECI

Jon Fosse, IMIĘ

Michele de Ghelderode, DUVELOR ALBO FARSA O STARYM DIABLE

SCENA DLA MŁODZIEŻY

Viola Bogorodź i Marek Ciunel, DZIKIE ŁABĘDZIEci

ZE ZBIORÓW
Instytutu Teatralnego

